

Les dones d'Afganistan vistes pel fotoperiodista Gervasio Sánchez a La Nau

Amb 150 fotografies i textos de Mònica Bernabé, és l'exposició més compromesa de la temporada de la Universitat

València, a 25 de setembre de 2015. La Universitat de València ha presentat aquest matí l'exposició 'Dones. Afganistan. Fotografies Gervasio Sánchez i textos de Mònica Bernabé', una de les exposicions més importants de la temporada del Centre Cultural la Nau, i que podrà visitar-se a la Sala Acadèmia, la més gran de l'edifici històric, fins el pròxim dia 14 de febrer.

L'exposició recull els retrats del fotògraf i periodista Gervasio Sánchez, especialitzat en conflictes armats. L'autora dels textos és Mònica Bernabé, única periodista de l'Estat espanyol que informa permanentment des de l'Afganistan. L'exposició s'inaugurarà aquesta vesprada a les 20 hores i prèviament, a les 19 hores, els dos autors d'aquest projecte oferiran una conferència a l'Aula Magna de l'edifici de La Nau. Aquesta exposició inclou visites guiades gratuïtes al llarg dels pròxims mesos i els dies 29 i 30 de setembre, els guies seran Gervasio Sánchez i Mònica Bernabé. Les inscripcions gratuïtes es realitzen a través de l'aplicació: <http://gestiocultural.uv.es/visites/>

La mostra posa de manifest que la violència contra les dones a l'Afganistan és una violència endèmica i estructural, un problema social potenciat per la guerra, l'existència d'una impunitat generalitzada al país, la falta d'educació, la instrumentalització de la religió i les lleis masclistes.

L'exposició, formada per més de 150 fotografies es divideix en sis blocs. Les principals temàtiques tractades són el matrimoni forçat i infantil; la fugida; la drogodependència; el suïcidi; els avenços legals i la realitat; i les conseqüències de la impunitat i la guerra. També s'hi mostren dones contra corrent, dones que malgrat el seu context han trobat la manera de fer-se escoltar en aquest ambient d'hostilitat o de tenir presència en l'àmbit públic, tan restringit als homes a l'Afganistan.

Per portar a terme aquest projecte han calgut sis anys. Les primeres fotografies es van fer l'any 2009 i les darreres l'any 2014. Han estat necessaris huit viatges de llarga durada a l'Afganistan per part del fotògraf i la participació de Mònica Bernabé, que porta quasi 8 anys vivint a l'Afganistan, com també el suport de l'única entitat espanyola que treballa a l'Afganistan, ASDHA.

Gervasio Sánchez defineix la situació de l'Afganistan d'aquesta manera: "En els darrers anys he realitzat projectes molt durs sobre els mutilats per les mines antipersones, les víctimes de les desaparicions forçoses i les brutals conseqüències dels conflictes armats. No m'espante fàcilment. Però he de reconèixer que a l'Afganistan m'he trobat el pitjor de l'ésser humà: la seua incapacitat per sentir empatia i pietat cap a les víctimes, i uns graus de violència i impunitat difícils de presenciar en altres països".

El projecte –afirma Mònica Bernabé– ajuda a aprofundir en les causes de la violència contra les dones i els problemes que genera, més enllà de judicis de valor simplistes o superficials basats en clixés, com ara l'ús del burca o el vel islàmic. La periodista remarca que també reivindica la importància de la pau, la justícia i l'educació perquè es produeixen canvis socials, i parla del paper clau que juguen les noves generacions: la joventut, ells i elles.

Gervasio Sánchez és periodista des de 1984. Els seus treballs es publiquen en *Heraldo de Aragón* i *La Vanguardia* i col·labora amb la cadena SER i la BBC. És autor de diversos llibres fotogràfics, entre els quals *Kosovo*, *Niños de la guerra*, *Sierra Leona*, *Guerra paz*, *La caravana de la muerte*, *Las víctimas de Pinochet*, *Latidos del tiempo*, *Desaparecidos/Víctimas del olvido*, *Vidas minadas* i *Sarajevo 1992-2008* (publicats per Blume). Ha estat mereixedor dels premis Cirilo Rodríguez, Club Internacional de Prensa, Andalucía de Cultura, Derechos Humanos de Periodismo, Liber Press, Javier Bueno i Joan Alsina de Casa Amèrica Catalunya; les institucions aragoneses li van concedir la Medalla d'Or de Santa Isabel de Portugal i la Medalla al Mèrit Professional. El 2008 va obtenir el premi Ortega y Gasset per la fotografia de Sofia Elface Fumo amb la seua filla Alia i el 2009, el Premi Nacional de Fotografia. A l'abril de 2011 va rebre el Premi Internacional Julio Anguita Parrado per «la seua independència, la seua excel·lència periodística i per ser capaç de mantenir una clara consciència cívica i un permanent compromís cívic». El jurat també va voler «reconèixer en la seua figura el valor del treball dels reporters gràfics». Al maig de 2011 va rebre la Gran Cruz de la Orden Civil de la Solidaridad Social. És enviat especial per la pau de la UNESCO des de 1998.

Mònica Bernabé és una periodista barcelonina que va treballar durant anys al diari *El Punt* com a responsable de temàtiques d'immigració i gènere. Arran del seu primer viatge a l'Afganistan l'any 2000, va fundar l'Associació per als Drets Humans a l'Afganistan (ASDHA), ONG que presideix en l'actualitat. Entre 2000 i 2007 va viatjar cada any a l'Afganistan, on es va instal·lar com a *freelance* a mitjan any 2007. És l'única periodista espanyola que treballa de forma permanent al país, i per la seua tasca en zona de conflicte i la seua constant denúncia de la violació dels drets humans i de les dones ha guanyat diversos premis, entre els quals destaquen el premi Julio Anguita Parrado de periodisme (2010), el premi Proteus en l'àmbit de la cultura i la comunicació (2011) i el premi Cirilo Rodríguez per a corresponsals (2013). Publica els seus articles en el diari *El Mundo* i col·labora amb Radio Nacional de España, Catalunya Ràdio i Canal Sur TV, entre d'altres.

La Universitat de València ha presentat aquest matí l'exposició 'Dones Afganistan. Gervasio Sánchez', una de les exposicions més importants de la temporada del Centre Cultural la Nau de la Universitat de València, i que podrà visitar-se a la Sala Acadèmia, la més gran de l'edifici històric, fins el pròxim dia 14 de febrer.

Las mujeres de Afganistán vitas por el fotoperiodista Gervasio Sánchez en La Nau

Con 150 fotografías y textos de Mònica Bernabé, es la exposición más comprometida de la temporada de la Universitat

Valencia, a 25 de septiembre de 2015. La Universitat de València ha presentado esta mañana la exposición ‘Mujeres. Afganistán. Fotografías de Gervasio Sánchez y textos de Mònica Bernabé’, una de las exposiciones más importantes de la temporada del Centre Cultural la Nau, y que podrá visitarse en la Sala Acadèmia, la más grande del edificio histórico, hasta el próximo día 14 de febrero.

La exposición recoge los retratos del fotógrafo y periodista Gervasio Sánchez, especializado en conflictos armados. La autora de los textos es Mónica Bernabé, única periodista de España que informa permanentemente desde Afganistán. La exposición se inaugurará esta tarde a las 20 horas y previamente, a las 19 horas, los dos autores de este proyecto ofrecerán una conferencia en el Aula Magna del edificio de La Nau. Esta exposición incluye visitas guiadas y durante los días 29 y 30 de septiembre los guías de la misma serán Gervasio Sánchez y Mònica Bernabé. Les inscripciones gratuitas se realizarán a través de la aplicación: <http://gestiocultural.uv.es/visites/>

La muestra pone de manifiesto que la violencia contra las mujeres en Afganistán es una violencia endémica y estructural, un problema social potenciado por la guerra, la existencia de una impunidad generalizada en el país, la falta de educación, la instrumentalización de la religión y las leyes machistas.

La exposición, formada por más de 150 fotografías se divide en seis bloques. Las principales temáticas tratadas son el matrimonio forzado e infantil; la fuga; la drogodependencia; el suicidio; los avances legales y la realidad; y las consecuencias de la impunidad y la guerra. También se muestran mujeres contracorriente, mujeres que a pesar de su contexto han encontrado la manera de hacerse escuchar en este ambiente de hostilidad o de tener presencia en el ámbito público, tan restringido a los hombres en Afganistán.

Para llevar a cabo este proyecto han sido necesarios seis años. Las primeras fotografías se realizaron en 2009 y las últimas el año 2014. Han sido necesarios ocho viajes de larga duración en Afganistán por parte del fotógrafo y la participación de Mónica Bernabé, que lleva casi 8 años viviendo en el Afganistán, así como el apoyo de la única entidad española que trabaja en Afganistán, ASDHA.

Gervasio Sánchez define la situación de Afganistán de esta manera: “En los últimos años he realizado proyectos muy duros sobre los mutilados por las minas antipersonas, las víctimas de las desapariciones forzosas y las brutales consecuencias de los conflictos armados. No me espanto fácilmente. Pero tengo que reconocer que en Afganistán me he encontrado lo peor del ser humano: su incapacidad para sentir empatía y compasión

hacia las víctimas, y unos grados de violencia e impunidad difíciles de presenciar en otros países”.

El proyecto -afirma Mónica Bernabé- ayuda a profundizar en las causas de la violencia contra las mujeres y los problemas que genera, más allá de juicios de valor simplistas o superficiales basados en clichés, como el uso del burka o el velo islámico. La periodista remarca que también reivindica la importancia de la paz, la justicia y la educación porque se producen cambios sociales, y habla del papel clave que juegan las nuevas generaciones: la juventud, ellos y ellas.

Gervasio Sánchez es periodista desde 1984. Sus trabajos se publican en Heraldo de Aragón, La Vanguardia, y colabora con la cadena SER y la BBC. Es autor de varios libros fotográficos, entre ellos ‘Kosovo’, ‘Niños de la guerra’, ‘Sierra Leona. Guerra paz’, ‘La caravana de la muerte. Las víctimas de Pinochet’, ‘Latidos del tiempo’, ‘Desaparecidos/Víctimas del olvido’, ‘Vidas minadas’ y ‘Sarajevo 1992-2008’ (publicados por Blume). Ha sido merecedor de los premios Cirilo Rodríguez, Club Internacional de Prensa, Andalucía de Cultura, Derechos Humanos de Periodismo, Liber Press, Javier Bueno y Joan Alsina de Casa América Cataluña; las instituciones aragonesas le concedieron la Medalla de Oro de Santa Isabel de Portugal y la Medalla al Mérito profesional. El 2008 obtuvo el Premio Ortega y Gasset por la fotografía Sofia Elfance Fumo con su hija Alía y el 2009 el premio Nacional de Fotografía. En abril de 2011 recibió el premio Internacional Julio Anguita Parrado por ‘su independencia, su excelencia periodística y para ser capaz de mantener una clara conciencia cívica y un permanente compromiso cívico’. El jurado también quiso ‘reconocer en su figura el valor del trabajo de los reporteros gráficos’. En mayo de 2011 recibió la Grande Cruz de la Orden Civil de la Solidaridad Social. Es enviado especial por la paz de la UNESCO desde 1998.

Mónica Bernabé es una periodista barcelonesa que trabajó durante años en el diario El Punt, como responsable de temáticas de inmigración y género. A raíz de su primer viaje en Afganistán en 2000, fundó la Asociación para los Derechos Humanos en Afganistán (ASDHA), ONG que preside en la actualidad. Entre 2000 y 2007 viajó cada año en la Afganistán, donde se instaló como *freelance* a mediados del año 2007. Es la única periodista española que trabaja de forma permanente en el país, y por su trabajo en zona de conflicto y su constante denuncia de la violación de los derechos humanos y de las mujeres ha ganado varios premios, entre los cuales destacan el premio Julio Anguita Parrado de periodismo (2010), el premio Proteus en el ámbito de la cultura y la comunicación (2011) y el premio Cirilo Rodríguez para corresponsales (2013). Publica sus artículos en el diario El Mundo y colabora con Radio Nacional de España, *Catalunya Ràdio* y Canal Sur TV, entre otros.